

AANVULLENDE GRONDEN VAN HOGER BEROEP

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van
State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Het Wijkcentrum **WIJKOPBOUW D'OUDE STADT TEVENS GENOEMD WIJKCENTRUM D'OUDE STADT**, gevestigd aan de Nieuwe Doelenstraat 55, te (1012 CP) Amsterdam, hierna te noemen "het Wijkcentrum", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van advocaat mr. [REDACTED] [REDACTED] te Amsterdam) die in deze door het Wijkcentrum tot gemachtigde wordt gesteld, met het recht van substitutie.

Inleiding

1. Ieder jaar vindt in de binnenstad van Amsterdam het meerdaagse evenement de Pride plaats, zo ook in 2017. Om het evenement van 2017 mogelijk te maken verleende de burgemeester van Amsterdam op 1 juni 2017 een evenementenvergunning aan Stichting Amsterdam Gay Pride, welke vergunning bij besluit van 4 juli 2017 werd uitgebreid.
2. Het Wijkcentrum kon zich niet met het besluit van 1 juni 2017, uitgebreid op 4 juli 2017, verenigen en diende tijdig bezwaar in. Voorts werd een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te Amsterdam.
3. Het verzoek om een voorlopige voorziening werd afgewezen en de bezwaren van het Wijkcentrum werden bij besluit van 27 juli 2017 ongegrond verklaard. Daarbij werd volledig voorbijgegaan aan de bezwaren die door het Wijkcentrum waren geuit.
4. Daar de bezwaren van het Wijkcentrum en aldus van diegenen die zij vertegenwoordigt, niet waren weggenomen, stelde het Wijkcentrum beroep in tegen het besluit op bezwaar van 27 juli 2017.
5. Op het moment dat het Wijkcentrum beroep instelde tegen het besluit op bezwaar van 27 juli 2017, was er nog een andere procedure aanhangig bij diezelfde rechtbank: de beroepsprocedure tegen het besluit op bezwaar van 15 september 2016 inzake de afgegeven evenementenvergunning voor de EuroPride 2016.

6. De mondelinge behandeling van het beroepschrift tegen het besluit op bezwaar van 15 september 2016 was tot twee keer toe door de Meervoudige Kamer van de rechtbank te Amsterdam (hierna: "de Rechtbank") uitgesteld, ondanks de bezwaren die het Wijkcentrum daartegen had geuit. Op 10 april 2018 werden beide beroepen uiteindelijk gelijktijdig mondeling behandeld.
7. Op 22 mei 2018 volgde uitspraak in beide procedures. Het beroep van het Wijkcentrum tegen het besluit op bezwaar waarbij het primaire besluit tot afgifte van de afgegeven evenementenvergunning van 2017 werd bekrachtigd, werd ongegrond verklaard. Het beroep tegen het besluit op bezwaar tegen de evenementenvergunning uit 2016 werd niet-ontvankelijk verklaard, als gevolg van de late inhoudelijke behandeling door de Rechtbank.
8. Het onderhavige hoger beroep richt zich enkel op de uitspraak van de Rechtbank die ziet op het besluit op bezwaar van 27 juli 2017, waarin het primaire besluit tot afgifte van de evenementenvergunning van 2017 werd bekrachtigd.
9. Het Wijkcentrum kan zich niet verenigen met de inhoud van de uitspraak nu de Rechtbank het besluit op bezwaar, aldus tevens het besluit in primo, heeft bekrachtigd, en het Wijkcentrum meent dat de Rechtbank haar uitspraak onjuist c.q. gebrekkig heeft gemotiveerd.

Hoger beroep

Inleiding

10. Het Wijkcentrum richt zich op het stadsdeel dat begrensd wordt door Nieuwe Herengracht, Oosterdok, de Ruyterkade, Westertoegang, Singel, Brouwersgracht, Prinsengracht, Leidsegracht, Singelgracht en Amstel (hierna: "de Wijk"). Het Wijkcentrum stelt zich ten doel het woon- en leefklimaat van de Wijk te bevorderen, zij richt zich echter ook op onder meer het bevorderen van de invloed van de kant van de wijkbewoners op het beleid van de instanties die beslissingen nemen over de wijk. Teneinde haar doelen te bereiken kan het Wijkcentrum blijkens artikel 3 van de statuten procedure voeren bij de gemeente, de bestuursrechter en burgerlijke rechter, zowel als gemachtigde van bewoners, alsmede uit eigen naam. De statuten worden als **productie 1** overgelegd.
11. Het Wijkcentrum en diegenen wiens belangen zij behartigt, hebben in toenemende mate te maken met overlast. Enige mate van overlast is inherent aan het wonen in de binnenstad. Dit betekent evenwel niet dat zij iedere vorm en mate van overlast dienen te dulden, zeker ingeval de grenzen van het onduidelbare worden overschreden.
12. De Pride is een jaarlijks terugkerend meerdaags evenement dat overwegend in de historische binnenstad van Amsterdam plaatsvindt. Op diverse locaties vinden feesten plaats. Voorts is er ieder jaar een botenparade en zijn er overige activiteiten. De Pride is in extreme mate belastend voor de stad en diens bewoners.

13. Juist de omvang van het meerdaagse evenement en de belasting van het meerdaagse evenement op de binnenstad en diens inwoners, maakt dat de burgemeester des te meer zorgvuldigheid dient te betrachten bij de beoordeling van een aanvraag voor een evenementenvergunning en de uiteindelijke afgifte. De belangen van de omwonenden dienen op deugdelijke wijze worden afgewogen tegen alle andere belangen. Op dit punt schiet de besluitvorming van de burgemeester van Amsterdam ernstig tekort.
14. Het Wijkcentrum acht het dan ook onbegrijpelijk dat de Rechtbank de bezwaren integraal terzijde heeft geschoven en het beroepschrift van het Wijkcentrum ongegrond heeft verklaard.

Procesbelang

15. Het Wijkcentrum heeft een groot belang bij een uitspraak van uw Afdeling. De Pride is, zoals algemeen bekend, een jaarlijks terugkerend evenement. Een inhoudelijke uitspraak van uw Afdeling kan om die reden invloed hebben op de komende edities van de Pride en alle andere evenementen die al dan niet terecht worden bestempeld als evenement van "groot maatschappelijk belang"..
16. Eerder dit jaar is een nieuw evenementenbeleid vastgesteld. Ten tijde van de afgifte van de evenementenvergunning Pride 2017 was dit nieuwe evenementenbeleid nog niet van kracht, maar werd daar in de afgifte van de vergunning wel alvast op vooruit gelopen. Ook mede daarom kan worden geconcludeerd dat het Wijkcentrum een procesbelang heeft.

Toetsingskader

17. Voor het algemeen toetsingskader dient onder andere te worden gekeken naar de bepalingen uit de APV. Daarin is opgenomen dat voor een evenement zoals de Pride een evenementenvergunning nodig is en dat de burgemeester op grond van de APV, te weten artikel 2.43 van de APV, kan besluiten de evenementenvergunning te weigeren.
18. Het ten tijde van de besluitvorming geldende beleid vond zijn basis in:
  - Het Draaiboek evenementen (17 januari 2005);
  - Beleidskader Buitenevenementen in de binnenstad (9 juni 2008);
  - Beleidskader vergunningverlening Amsterdam Gay Pride 2011 en verder (december 2010)
  - Bestuurlijke uitgangspunten Pride Amsterdam 2017 (13 maart 2017).
19. Voorts geldt dat de burgemeester bij de afgifte van de evenementenvergunning van 2017 vooruit is gelopen op het nieuwe evenementenbeleid, dat op dat moment nog niet definitief was vastgesteld.

Gronden van hoger beroep

20. Het Wijkcentrum verwijst allereerst naar de inhoud van het beroepschrift, welke inhoud als hier herhaald en ingelast kan worden beschouwd, tenzij in het hiernavolgende van de gronden van beroep wordt afgeweken.

21. De bezwaren van het Wijkcentrum zien met name op:

- i. Geluid
- ii. Begin- en eindtijden straat- en pleinfesten
- iii. Overige last en handhaving daarvan
- iv. Onzorgvuldige besluitvorming

Geluid

22. Zoals moge blijken uit zowel het beroepschrift, alsmede de uitspraak van de Rechtbank van 22 mei 2018 is het aspect geluid een groot pijnpunt van het Wijkcentrum en degenen wiens belangen zij vertegenwoordigt.
23. Het Wijkcentrum heeft het noodzakelijk geacht om een onafhankelijk deskundige in te schakelen, te weten ing. E. Roelofsen, directeur van de Nederlandse Stichting Geluidshinder. Deze deskundige heeft meerdere rapportages opgesteld en een bijdrage geleverd tijdens de mondelinge behandeling op 10 april 2018.
24. Met de conclusies en aanbevelingen van de deskundige van het Wijkcentrum is, blijkens de uitspraak van 22 mei 2018 van de Rechtbank, (vrijwel) niets gedaan. De Rechtbank lijkt slechts waarde te hebben gehecht aan de adviezen en bijdragen van de deskundigen van de gemeente van Amsterdam zelve. Op dit punt is de uitspraak van de Rechtbank aldus gebrekkig en ondeugdelijk gemotiveerd.
25. Nu de deskundige van de gemeente Amsterdam en de deskundige die is ingeschakeld door het Wijkcentrum elkaar tegenspreken, zou het zinvol zijn indien uw Afdeling het Wijkcentrum Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening (StAB) als deskundige zou benoemen.
26. In het navolgende zal worden ingegaan op de specifieke bezwaren die door het Wijkcentrum betreffende het geluid in de beroepsprocedure naar voren zijn gebracht en niet zijn weggenomen door de inhoud van de uitspraak van de Rechtbank.

Beleid

27. Ten tijde van de afgifte van de evenementenvergunning voor 2017 was het oude beleid geldend. Pas op 14 februari 2018 werd het nieuwe evenementenbeleid vastgesteld. Bij de afgifte van de evenementenvergunning werd echter voorgesorteerd op het nieuwe beleid.
28. Uitgangspunt van zowel het nieuwe als het oude beleid is: het zoveel mogelijk respecteren van de spraakverstaanbaarheid binnenshuis, het voorkomen van slaapverstoring en preventie van gehoorschade. Die uitgangspunten zijn – in ieder geval voor wat betreft het nieuwe evenementenbeleid – door de (oud) burgemeester in een raadscommissievergadering Algemene Zaken op 8 december 2016 bevestigd.

29. Opmerkelijk is dat die uitgangspunten plots echter niet van toepassing blijken te zijn voor het meerdaagse evenement de Pride, terwijl dit evenement wel onderdeel uitmaakt van het evenementenbeleid van de gemeente. Er wordt ingeval van de Pride toegestaan dat de maximale geluidswaarde van 85 dB (C) mag worden overschreden met 10 dB(C) (voor geluidsgevoelige objecten betekent dit een overschrijding van tussen 20 en 30 dB(C)). Dit terwijl het Wijkcentrum zich ten eerste afvraagt of de juiste geluidsnormen uit het beleid zijn toegepast, nu de Pride primair geen muziekevenement is, gelet op hun doelstellingen, waardoor slechts 75 dB(C) zou zijn toegestaan.
30. De burgemeester staat op deze wijze in het eigen beleid een afwijking toe van de door de gemeente Amsterdam zelf opgestelde uitgangspunten. Ergo, er wordt ingeval van de Pride tegen de eigen beleidsregels in gehandeld.
31. Alhoewel het Wijkcentrum in het beroepschrift is ingegaan op deze innerlijke strijdigheid van de afwijkingen met de uitgangspunten van het beleid, heeft de Rechtbank dit punt onbesproken gelaten. Op dit punt is dan ook de uitspraak van de Rechtbank gebrekkig gemotiveerd.
32. Dit terwijl de consequenties van de afwijkende normen voor de Pride verstrekkend zijn. De overlast voor de omwonenden is onduelbaar. Het woon- en leefklimaat van de omwonenden wordt niet gewaarborgd en het woongenot wordt ernstige schade toegebracht.

Onduldbare geluidshinder

33. Het Wijkcentrum heeft in beroep uitgebreid uiteengezet dat zij en diegenen die zij vertegenwoordigt geluidsoverlast ervaren die als onduelbaar moet worden beschouwd. Het Wijkcentrum heeft in het beroepschrift haar stellingen dienaangaande onderbouwd met stukken (onder andere van de deskundige).
34. Alhoewel de Rechtbank in de uitspraak vaststelt dat omwonenden geluidshinder hebben ondervonden tijdens de Pride 2017 (zie rechtsoverweging 5.5.1), dat in diverse woningen bovendien niet zonder stemverheffing kon worden gesproken (zie rechtsoverweging 5.5.1) en dat met name de geluidsdruk aanzienlijk kon zijn (zie rechtsoverweging 5.5.3), concludeert de Rechtbank dat van onduelbare geluidsoverlast niet kan worden gesproken.
35. De Rechtbank motiveert haar uitspraak op dit punt als volgt. Uit een uitspraak van de Afdeling van 11 mei 2016 volgt dat niet op objectieve wijze valt vast te stellen wanneer een geluidsniveau zodanig hoog is dat dit onduelbare geluidshinder zou opleveren. De burgemeester dient, zo blijkt uit diezelfde uitspraak, in ieder geval de belangen van de omwonenden af te wegen tegen de belangen die gediend zijn met het evenement.
36. Primair kan het Wijkcentrum zich niet in het oordeel vinden dat onduelbare geluidsoverlast niet wetenschappelijk is te onderbouwen. Volgens de deskundigen is dergelijke overlast wel degelijk objectiveerbaar. De omstandigheid dat de grens van onduelbare hinder wordt overschreden, kan aldus niet in het kader van een belangenweging terzijde worden geschoven. Onduldbare geluidshinder is onrechtmatige hinder. Op het moment dat sprake is van onrechtmatige geluidshinder moet een evenementenvergunning op grond van de APV worden geweigerd.

37. Subsidiair heeft te gelden dat de Rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de burgemeester daadwerkelijk alle belangen tegen elkaar heeft afgewogen en doorslaggevend gewicht heeft mogen toekennen aan het belang van de Pride.
38. In de uitspraak van de Rechtbank is uitvoerig uiteengezet welke belangen met het evenement en diens bezoekers zijn gediend, doch de belangen van de omwonenden blijven praktisch onbesproken. Uit rechtsoverweging 5.5.3 blijkt onomwonden dat er slechts twee belangen zijn die koste wat kost dienen te prevaleren: het belang dat is gediend met het evenement én het belang van de bezoekers bij een goede beleving. De burgemeester gaat hier voorbij aan het doel en de reikwijdte van het beleid, te weten het woon- en leefklimaat van de omwonenden zoveel mogelijk te beschermen (één en ander conform de APV). Voorts vallen de belangen van de bezoekers niet onder het doel en de reikwijdte van het beleid, waardoor die belangen niet mogen worden meegewogen, laat staan dat de burgemeester aan deze belangen een doorslaggevend gewicht heeft mogen toekennen.
39. De burgemeester gaat in de belangenafweging hieraan voorbij. Dit maakt de belangenafweging echter wel ondeugdelijk en gebrekkig. Nu de Rechtbank in haar uitspraak oordeelt dat de burgemeester wel degelijk de belangen op juiste wijze tegen elkaar heeft afgewogen en doorslaggevend gewicht mocht toekennen aan het belang van de Pride, meent het Wijkcentrum dat de uitspraak eveneens op dit punt niet in stand kan worden gelaten.
40. In aanvulling daarop kan als vaststaand gegeven worden beschouwd dat de belangen van een deel van de omwonenden überhaupt niet in de belangenafweging is betrokken: te weten de belangen van de woonbootbewoners. Bij de botenparade wordt immers een maximale geluidsnorm van 95 dB (C) berekend vanaf de gevel van de woningen aan de wal toegestaan. De ligplaatsen van de woonboten (zijnde geluidsgevoelige objecten) zijn nog geen meter van de botenparade verwijderd. De reden die wordt genoemd voor deze wijze van meten is het belang van de bezoekers bij een goede beleving van het evenement. Aan de negatieve effecten van deze wijze van meten voor de woonbootbewoners (onder andere gehoorschade) dientengevolge kunnen oplopen, wordt gemakshalve voorbijgegaan. Ook wordt eraan voorbijgegaan dat voor de woonbootbewoners geldt dat niet kan worden gegarandeerd dat de geluidswaardes onder 100 dB(A) blijft.
41. Nu vaststaat dat aan de primaire beslissing, bekrachtigd in de uitspraak van de Rechtbank op 22 mei 2018, geen deugdelijke belangenafweging ten grondslag heeft gelegen, kan de uitspraak op dit punt niet in stand blijven. Meer in het bijzonder meent het Wijkcentrum dat de burgemeester de belangen van de omwonenden had moeten laten prevaleren.

dB(A) en dB(C)

42. Specifiek voor het aspect geluid geldt dat de gemeente van Amsterdam hantering van de dB(A) norm is losgelaten. Alhoewel het evenementenbeleid eerst op 14 februari 2018 door de gemeenteraad te Amsterdam is vastgesteld, is op dit onderdeel in de evenementenvergunning deels voorgesorteerd op het nieuwe beleid.

43. De door de Omgevingsdienst opgenomen algemene geluidswaardes variëren. De ene keer spreekt de Omgevingsdienst over dB(A), de andere keer over dB(C), terwijl in de vergunning zelve slechts nog wordt gesproken over dB(C). Ing. Roelofsen heeft meermaals bevestigd dat door het ontbreken van een dB(A) norm, hierop ook niet gehandhaafd kan worden. Door slechts uit te gaan van een dB(C) norm kan de dB(A) norm ongehinderd variëren. Dit kan tot gevolg hebben dat de dB(A) waardes vervolgens te hoog uitkomen.
44. In rechtsoverweging 5.6 gaat de Rechtbank volledig voorbij aan de conclusies van ing. Roelofsen en oordeelt de Rechtbank dat de burgemeester in redelijkheid slechts maximale geluidsnormen in dB(C) heeft kunnen opnemen. De Rechtbank overweegt in dat kader dat geluidshinder van bastonen voor de omgeving maatgevend zijn. De Rechtbank verliest echter uit het oog dat het meten in dB(A) wereldwijd de standaardcategorie voor meten is. Aangezien het vaststaat dat het verschil tussen dB(C) en dB(A) geen constante is, kan de werkelijke dB(A) waarde niet van de werkelijke dB(C) waarde worden afgeleid.
45. In aanvulling daarop geldt dat de Rechtbank daarmee ook de positie van de woonbootbewoners miskent. In de uitspraak geeft de Rechtbank immers in dezelfde rechtsoverweging aan dat voor bijvoorbeeld normen tegen gehoorschade in de buurt van podia het meten in dB(A) relevant kan zijn, maar dat dit niet de belangen van het Wijkcentrum zijn. Tijdens de botenparade werd een maximale geluidswaarde van 95 dB(C) vergund, gemeten vanaf de gevels op de wal (ergo, niet de gevels van de woonboten). Met in het achterhoofd dat de gevels van ligplaatsen (van de woonboten) vrijwel niet geluidswerend zijn en feitelijk kan worden gesteld dat deze bewoners de parade op nog geen meter afstand voorbij hun boten voorbijzien en horen varen. Reden waarom ook hierom het meten van dB(A) geluidswaardes noodzakelijk is.

Maximale geluidsnormen

46. De burgemeester heeft voor zowel de botenparade als de locaties van de straat- en pleinfeesten een geluidsnorm van maximaal 95 dB(C) gemeten op de gevels van de woningen vergund. Op een drietal andere locaties werd een geluidsnorm van 100 dB(A) maximaal toegestaan. Zoals in rechtsoverweging van de uitspraak is opgenomen waren de geluidsnormen toegepast zoals die zijn opgenomen in het nieuwe beleid.
47. Het Wijkcentrum heeft aangevoerd dat de voor de Pride 2017 vergunde maximale geluidsnorm voor de botenparade en straat- en pleinfeesten van 95 dB (C) te hoog was en heeft geleid tot ondukbare geluidshinder. In dat kader is dan ook door het Wijkcentrum verwezen naar artikel 8 van het EVRM.
48. De Rechtbank gaat in haar oordeel voorbij aan het gegeven dat met het toestaan van de maximale geluidswaarde van 95 dB(C) op de gevels, de grenzen van het duldbare daadwerkelijk wordt overschreden. Niet wordt door de Rechtbank in haar uitspraak ingegaan op het feit dat de panden in de binnenstad veelal oud zijn, een slechte geluidswering hebben en waarin dubbelglas meestal niet is toegestaan.

49. Onder verwijzing naar het beroepschrift geldt dat de deskundige bevestigd heeft dat de gemiddelde geluidsweringen van de woningen op de wal op 15 dB(A) kan worden vastgesteld. Gevolg daarvan is dat 75 dB(A) op de gevel betekent dat een inwoner binnenshuis 60 dB(A) te duchten heeft (met gesloten ramen en deuren). Let wel, de grens van spraakverstaanbaarheid ligt op 50 dB(A). Het behoeft geen uitleg dat er aldus ernstige verstoring van het woongenot ontstaat, waaronder ook slaapverstoring, hetgeen een nadelig effect heeft voor de gezondheid van de inwoners. Volgens het eigen beleid is overigens slapen met open raam de norm.
50. Voor de locatie Zeedijk, een smalle straat, geldt dat al bij een maximale geluidsnorm van 85 dB(C) ondukbare geluidshinder binnenshuis optreedt, hetgeen wordt onderschreven door de deskundige die ter plaatse metingen heeft verricht. De deskundige concludeert dat de Zeedijk ongeschikt is.
51. Het Wijkcentrum meent dan ook dat hiermee rekening gehouden moeten worden in de afgifte van de evenementenvergunning. Het Wijkcentrum meent dan ook dat de Rechtbank ten onrechte onbesproken heeft gelaten of de burgemeester onderzoek had moeten doen naar de gevelwering en technische maatregelen en voorzieningen had moeten treffen.

Begin en eindtijden

52. Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat het tijdens de Pride 2017 vergunnen van het merendeel van de straat- en pleinfesten tot 24.00 uur, met een uitloop tot 01.00 uur, niet in strijd zou zijn geweest met het gemeentelijk beleid. De Rechtbank stelt ten onrechte dat de duur van de evenementen van de Pride maatgevend zijn, niet de Pride in zijn geheel.
53. Alle evenementen vonden immers plaats binnen de grenzen van het centrum van de binnenstad en waren aan elkaar verbonden. Er kan aldus niet worden geconcludeerd dat alle evenementen op zichzelf maatgevend zijn. Er is ook slechts één evenementenvergunning afgegeven voor één meerdaags evenement, te weten de Pride.
54. Indien op een eerder moment wordt gestopt, conform het eigen beleid van de gemeente, kan een uitloopuur eerder aanvangen indien dat noodzakelijk zou zijn voor crowdmanagement.
55. Voorts verwijst het Wijkcentrum naar het doel en de reikwijdte van het beleid. Uit het beleid blijkt dat een evenement met een overwegend dance-achtig muziekprofiel is uitgesloten van een ruimere eindtijd vanwege de continue aard en de mate van belasting.

Overige overlast en handhaving daarvan

56. De Rechtbank oordeelt in haar uitspraak dat handhaving een aspect is dat ziet op de uitvoering. Dat moge zo zijn, doch indien vast komt te staan dat handhaving op structurele basis te wensen overlaat en de organisator is niet in staat om in samenwerking met de gemeente een effectieve handhaving te bewerkstelligen, dan heeft de burgemeester conform de APV een grond voor weigering. Gebrek aan handhaving is aldus wel degelijk relevant voor onderhavige procedure. Dit gegeven had de Rechtbank in haar uitspraak mee moeten nemen.

Onzorgvuldigheid besluitvorming

57. De Rechtbank erkent dat de termijn tussen de met de primaire besluiten verleende vergunning en het plaatsvinden van de Pride krap was, maar de Rechtbank oordeelt vervolgens ten onrechte dat het Wijkcentrum meermaals haar zienswijze heeft kenbaar kunnen maken. De Rechtbank verwijst onder andere naar bijeenkomsten waarvoor het Wijkcentrum was uitgenodigd. Echter, de bijeenkomst van 20 september 2016 betrof slechts een bijeenkomst ter evaluatie van de Pride van 2016. De Pride 2017 bleef onbesproken. Slechts één informatieavond heeft er plaatsgevonden. Daadwerkelijke inspraak was pas op het laatste moment mogelijk. Effectief invloed uitoefenen op de besluitvorming kan daardoor niet aan de orde zijn geweest.

Conclusie

58. De Rechtbank oordeelt ten onrechte dat de afgegeven evenementenvergunning van de Pride 2017, bekrachtigd in de beslissing op bezwaar, rechtmatig tot stand is gekomen en dat de burgemeester aan het belang dat is gediend met het evenement doorslaggevend gewicht heeft mogen toekennen. Daarmee miskent de Rechtbank de bezwaren van het Wijkcentrum en diegenen wiens belangen zij vertegenwoordigt.

59. Er wordt ongemotiveerd voorbijgegaan aan het feit dat de burgemeester door het toestaan van een belastend meerdaags evenement zoals de Pride voorbijgaat aan de eigen uitgangspunten van het beleid en dit rechtvaardigt onder de noemer “maatschappelijk belang”. Hiermee stelt de burgemeester de inwoners van Amsterdam bloot aan een rechtsonzekere situatie. Het scheidt een precedent voor toekomstige evenementen. Dit terwijl de stad al steeds meer overbelast wordt.

REDENEN WAAROM:

Het Wijkcentrum uw Afdeling verzoekt om dit hoger beroep gegrond te verklaren en vornoemde uitspraak te vernietigen, althans een beslissing te nemen die uw Afdeling juist en geraden acht. Voorts verzoekt het Wijkcentrum uw Afdeling om de burgemeester te Amsterdam te veroordelen in de proceskosten, de kosten van de gemachtigde daaronder begrepen.

Amsterdam, 20 juli 2018

Gemachtigde